

STOPY 32

Trampský občasník pro
západní Kanadu a USA
2645 James Island Road
Saanichton, B.C.
Canada, V8M 1V4
Tel.: 250-544-0909
Fax: 250-544-1171
E-Mail: klestil@islandnet.com

Toto číslo Stopy je "potlachovým průvodcem" pro účastníky 5. Celosvětového potlachu na Bush River v B.C.

Úvodem vás vítáme v našem kempu na Bush River. Doufáme, že se vám všem bude potlach líbit a uděláme vše, co je v našich silách, aby byl průběh bez problémů a potíží. Chceme aby se akce stala příjemným zážitkem nejen pro nás trampy, ale i pro celé údolí se všemi živočichy pro které je domovem.

Parkování

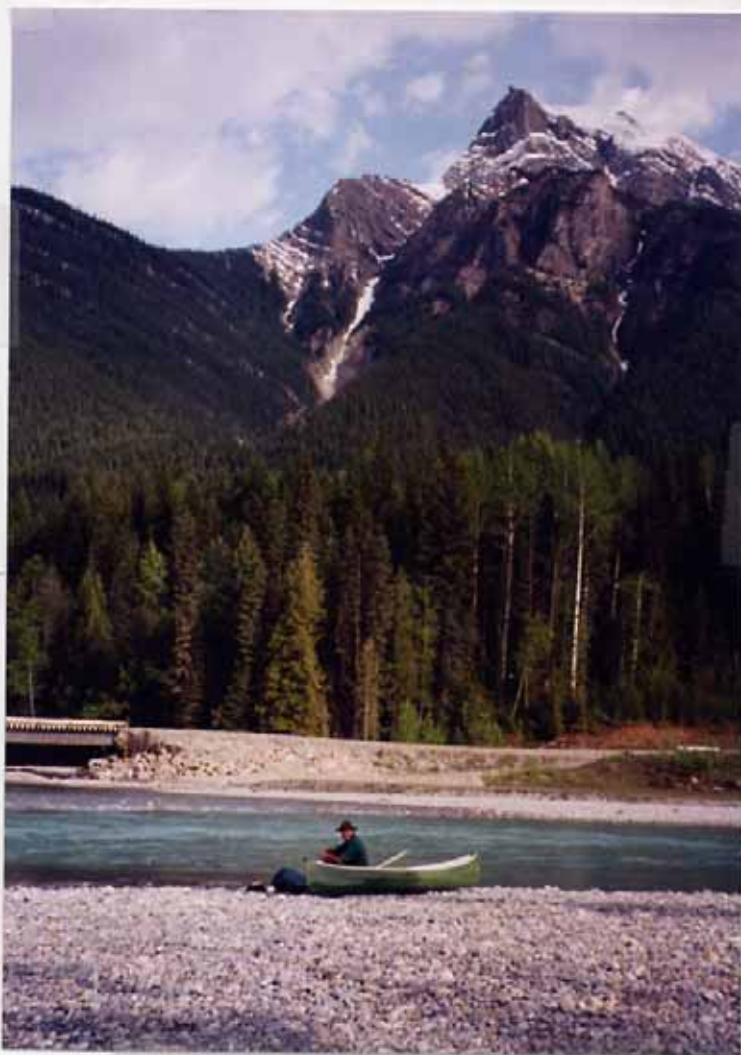
Na parkování aut jsou vyhrazena místa na břehu řeky v okolí mostu přes Valecianne River. S autem neparkuj na cestě, pokud možno ani krátkou chvíli. Cesta je soukromá a určená pro auta se dřevem. Řidiči jsou spojeni vysílačkami a ví například, na kterých úsecích se mohou jeden druhému vyhnout. Nepočítají ale s tím, že tam bude stát tvoje auto. Na cestě měj rozsvícena hlavní světla a maximálně pět aut smí jet dohromady. Mezi další skupinou musí být asi půl kilometru mezera. Zatáčky do kterých nevidíš si nenadjížděj a rychlost jízdy přizpůsob viditelnosti. Na šterkových cestách je spotřeba značně vyšší a tak si pečlivě hlídej hladinu benzínu, aby ses neocitnul "na suchu".

Kempování

Potlachová louka je 2 kilometry po cestě od mostu, kde budeš mít auto. Na přiloženém plánu vidíš zhruba, že louka je rozdělena na tři části. V prostřední bude hlavní oheň a v první a druhé třetině je veliký

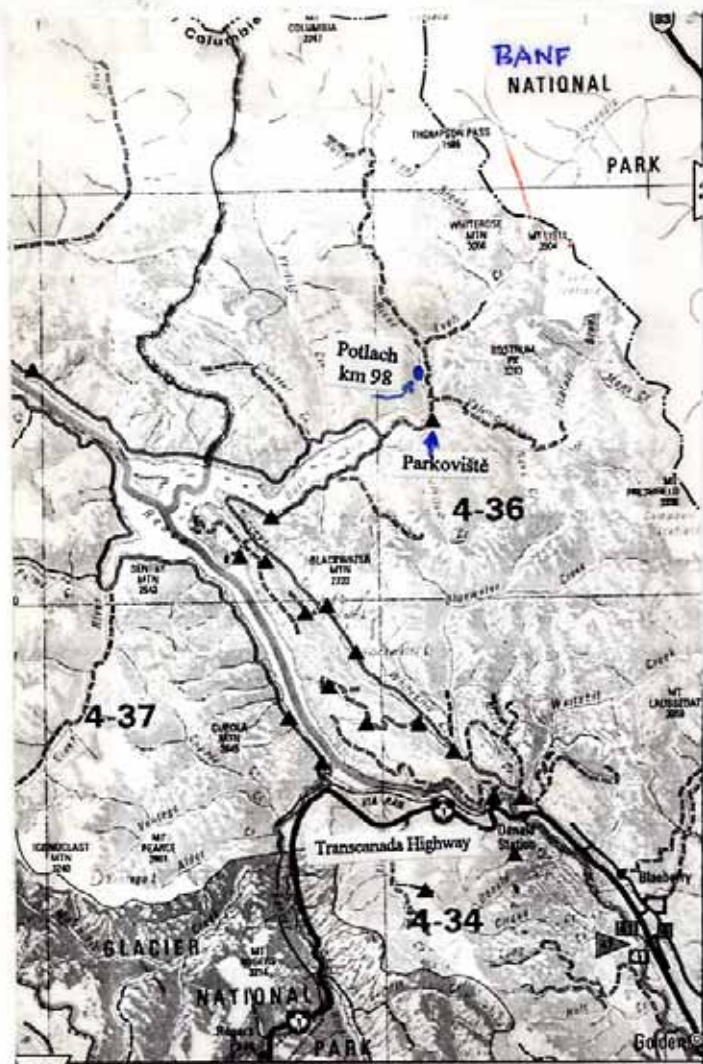
prostor vyhrazený na stanování. Hranice jsou označeny stužkami a od nich směrem k táboráku je území rezervováno pro potlachové hry a zábavy. Mnoho krásných kempů je také ve stráni porostlé lesem. Než se utáboříš, tak si vše projdi. Tři dvojité záchodky jsou vybudovány pod cestou. Nechoď do lesa, kromě na malou stranu, vše co zahrabeš zvěř zase lehce najde. Na několika místech je naskládáno dřevo, které jsme připravili a nařezali na vaření. Paběrkovat suché dřevo lze, ale nekácej žádné stromy.

Potlachové parkoviště u mostu na soutoku řek

Oheň

Hlavním a jediným důvodem proč se potlach nekoná 21. srpna, tak jak to Wimpy začal, je nebezpečí ohně. Pro nás pořadatele to byla i tak sázka do loterie. To že nás do údolí vůbec nepustí nebo budeme dělat potlach bez táboráku bylo velmi reálné. Šest neděl před potlachem hořely lesy a pláně Alberta tak, že jak Calgary tak Edmonton byl zavalen mraky kouře a lidem s dýchacími problémy se nedoporučovalo chodit ven. Celá území byla evakuována. My zde máme ohně povolny, ale určitá pravidla jsme museli dodržet. Dřevo je připraveno i pro ohně na vaření. Nikomu kromě pořádajících osad není povoleno kácet stromy v lese motorovou pilou. Vysvětlili jsme místním představitelům, jak my trampové ohně děláme a tak to dodržte. Oheň se může dělat pouze na pláni u řeky (flood plains) a nikdy ne nahore v lese u cesty nebo dokonce nad cestou. Louky jsou porostlé alpskou klečí, trávou, bylinkami a tak opatrně seřízni drny v kruhu na oheň. Kruh musí být obložen kameny, které někde jsou a jinde je musíš pracně nosit. Jako tramp jsi u každého ohně vítán a není třeba si dělat oheň svůj na ohřátí dvou buřtů. Při odjezdu ohniště zalej vodou a uveď do původního stavu. Ulož drny na staré místo a "uklid" to, co do divočiny nepatří. Jestli jsi založil oheň a odjíždíš dříve, tak předej žezlo zodpovědnosti tomu, kdo ohniště stále ještě používá. Nepal v ohni plechovky, sklo a to co neshoří. Musíš to pak z popelu vybírat buď to ty nebo někdo jiný. Kromě otisků svých bot po sobě nic nezanechej.

Odpadky

Garbage (čti "gárbič") je slovo, se kterým se jistě v Kanadě seznámíš. Jsi v "gryzli zemi" a evropská pravidla zde neplatí. Nezakopávej šlupky od salámu, konzervy a podobný odpad. Kojoti, medvědi a ostatní zvěř to najde ve svém údolí tak lehce, jako ty bys našel rozbalené syrečky doma v ložnici. Pravidlo

je takové, že to co jsi přivezl si zase odvez. To platí pro všechno včetně vajglů a pivních zátek. Limitovaný odvoz je také zařízen. Není třeba, aby sis kůži z uzeneče skladoval ve stanu po tři dny. Odvez ale zpátky pivní a ostatní láhve, plechovky, šlupky z ovoce, papírové obaly a vše co lze skladovat v kufru auta, se kterým jsi přijel. Uvidíš li někde papír, kus plastiku, zátku či vajgla - seber to, i když jsi to nebyl ty, kdo to tam pohodil. Ve svém bytě bys to taky udělal a tady v divočině jsi přeci doma.

Pitná voda

Nemáme ověřený zdroj pitné vody a pokud si chceš vařit čaj či kávu, tak doporučujeme vodu, co jsi si dovezl. V divočině se zdá všechna voda čistá a po převaření by šla použít. Vyhnij se tomu, můžeš-li. Na potociích vysoko v horách jsou bobři, kteří se stěhují z místa na místo. Ti mohou mít určité parazity a mohl bys dostat nemoc zvanou "beaver fever". Inkubační doba je i několik týdnů. Nemoc se vyskytuje v divočině všude od Yukonu dolů. Nikdy nepij vodu rovnou ze zdroje bez převaření (10 minut). Nezávadná voda je k dostání zdarma u každé benzinové pumpy. Světle modrá barva vody v řekách je způsobena ledovcovým prachem (silt) a k mytí je nezávadná.

Camrátko a odznak

Oficiální potlachové camrátko je kožené, odznak je kovový.

Prázdná místa v kruhu

Od potlachu v Coloradu nám odpočítal neúprosný čas 5 roků. Všichni, kteří patří do naší generace určitě zjistili, že se začalo kácet v našem lese. Nemá smysl počítat kolik kamarádů a kamarádek už s námi nezasedne k ohni. Těch smutných zpráv se objevilo na stránkách trampských časopisů hodně a byly odevšud. Z České republiky, ze Slovenska, z USA, z Austrálie, z Kanady. Zkrátka ze všech koutů světa. Myslím si, že za všechny by bylo dobré jmenovat několik, kteří byli svým způsobem vyjimeční a známí trampům po celém světě. Kamarád Rolf, výborný kytarista a autor mnoha písní, kamarád Wabi Ryvola, jehož zásluhy o trampskou píseň nemusím jistě zdůrazňovat a kamarád Wimpy, neúnavný organizátor trampských akcí a duchovní otec celosvětových potlachů. Jejich kvality chybí v potlachovém kruhu nejvíce a nezbyvá než věřit, že ta prázdná místa vyplní někdo z mladší generace a přinese trampingu to, čeho byli schopni oni. Jak znám Wimpyho, určitě tam nahore zorganizoval potlach pro všechny ty, po kterých zůstala prázdná místa v potlachovém kruhu. Stojí tam v hloučcích kolem ohně a zpívají stejný písničky jako my. Jsou zkrátka na dlouhým vandru v trampském nebi. Fony

Putovní vlajka Celosvětových Potlachů.

Putovní vlajka celosvětových potlachů byla vyrobena skupinou kamarádů pod vedením Saperu a bude letos předána trampům z Austrálie, aby ji znovu vztyčili na šestém celosvětovém potlachu.

Jak jsme objevili Bush River a potlachovou louku.

(Píše Fony, S.T.O. Vancouver)

Po mnoha debatách jsme samozřejmě ne všichni došli k názoru, že

potlachové místo na Squamish River je malé a musíme se poohlédnout po něčem prostornějším. Na jaře 1997 jsme jeli téměř najisto na místo u Sorenta, které nám bylo doporučeno Lopatikem. Nejvíce nám na tom imponovala skutečnost, že se jednalo o soukromý pozemek a tím pádem bychom měli vyřešen problém s invazí zvědavých mastňáků z Vancouveru a odjinud. Poloha a vůbec celé místo se ukázalo být naprosto nepoužitelné a nám vyskočil na čele hluboké vrásky a otazník nad místem konání 5. Celosvětového potlachu se hrozivě zvětšil. Bylo nám jasné, že musíme

Na přípravách potlachu se podílelo mnoho trampů z Vancouveru, Calgary, Edmontonu i Ostrova. O koordinaci se starala "potlachová pěťka" - Fony, Bobin, Lampa, Saper a Satan

najít něco vhodného do léta 1997. Musím přiznat všem pořádajícím osadám snahu v hledání, ale žádný z návrhů se nezdařil tím pravým a tak jsme je zamítli s tím, že se pokusíme najít něco ve "Skalistých horách". Madla nám tlumočila doporučení Cibina, do kterého koutu BC bychom se měli podívat. Tak se v pátek 26.6. 1997 na odbočce na Donald Road sešli: Satan, Grace, Madla, Jerry, Jirka Dlouhý, Eva, Mařenka, Pavla a já. Noc jsme přečkali v blízkém campsite na břehu Columbia River. Druhý den jsme pokračovali proti proudu a zkoušeli téměř každou odbočku do lesa, leč bezvýsledně. Tak jsme se dokodrcali až na 90-tý kilometr, kde Satan čekal na ostatní a já s Pavlou se vydali přes sypanou hráz na druhou stranu zátoky "Bush Arm". Opět nic a tak jsme se vrátili na odbočku za Satanem a vymýšleli co dál. Vypadalo to dost blbě. Kolem vytěžené stráně, poseté mladoučkým porostem, potom záliv s dřevařskými bářemi a louka nikde. Tak už jsem to tak nějak vodpískal, že jsme zvolili blběji směr, ale Satan s mapou v ruce prohlásil, že za to moc nedáme, když se podíváme o 6 km dál ma soutok Bush River s Valenciennes River. Tam že je poslední oficiální campsite a když nic, tak tam aspoň přenocujem. Když jsme tam přijížděli, špaciroval si to přes cestu černej medvěd. Krajina na nás udělala kukuč a hned se nám líp dejchalo. To už je jiný kafe, než těch předešlých 68 km. Rozhodli jsme se, že ještě popojedem o pár kilometrů a podíváme se, jak to vypadá dál. Už když jsme dojížděli k 98. kilometru viděl jsem skrz stromy prosvítat louku. Že by? Po spatření odbočky jsem okamžitě zastavil a hnul se po cestě dolů s Pavlou. Satan nám byl v patách. Když jsem tu nádheru uviděl, bylo mě vše naprosto jasné. Z tváři Satana i Pavly bylo vidět, že to vidíme všichni stejně. Vrátili jsme se na devadesátý kilometr pro zbytek party a oznámili jim, že jsme našli vhodnou louku. Zajeli jsme do campsite s tím, že to projdeme druhý den pořádně. Jirka Dlouhý to nevydržel, skočil do auta a jel se tam ty 2 km podívat. Když se vrátil, vibroval jak drahej pes a prohlásil: "Tak jsme to našli!". Druhý den jsme se věnovali zevrubné prohlídce okolí. Canyon Trail nám vzal dech, potlachová louka nás uzemnila úplně a jen jsme vzdychali nad nádherou rozkvetlých lilii a jinou květenou, kterou byla louka přímo poseta. Ani nám moc nevadili komáři. Pripili jsme si šampusem přímo na louce na to, že jsme to místo našli a prožili tam kouzelný víkend. Za zmínku ještě stojí skutečnost, že jsme tam byli drženi proti své vůli o den dýl. V tom nejbližším místě spadlo na cestu půl skály a byli jsme nuceni čekat, než to odstraní. Teď tu stojíš ty a tak si vychutnávej krásu kanadské divočiny. Nezapomeň na to, že okolí je plné divoké zvěře. Jak nám oznámil ranger z lesní správy v Golden, byli sem před nějakým časem přesídlení medvědi grizzly, kteří dělali neplechu v národním parku Banf a Jasper. Kluci to tu z legrace nazvali "medvědí polepšovnu". Neřekli nám přesně, kolik jich sem vysadili a neví, zda se

zdržují v blízkém okolí. Raděj se ale chovej tak, že tu jsou a měj k nim respekt. Říď se pokyny a doporučením členů pořádajících osad. Můžeš se tím vyhnout nepříjemným setkáním. Předpokládáme, že po opuštění tábořiště a parkoviště se sobě uklidíš a uvedeš okolí do původního stavu. Jako bys tu ani nebyl. Medvědi po lidech zásadně neuklízí! Přejeme Vám všem nádherné počasí a zážitky, na které budete rádi vzpomínat celý život.

Fony

Jedeme dělat dřevo

(Píše Aleš)

Na dlouhý víkend v květnu 98 jsme se rozjeli na místo "světáku" připravit dřevo a vše ostatní, co bude třeba udělat. Z Victorie nikdo z nás oblast nezná a tak jsme se nacpali tři, Cwak, Milan a já do Volkswagna a vyrazili na ferry. Cesta z Vancouveru trvá 10.5 hodin a my ostrovani k tomu přičítali dvě hodiny na lodi. Jak edmontonští tak i calgarští to mají blíže, ale ne o moc. Také od nich je to hodně hodin jízdy. V Kamloops stál benzin 42.9 centů ale na Rogers

Pass to bylo 69.9 centů za litr. Od asfaltky je to 1.5 hodiny až na kemp u mostu. Sešlo se nás hodně, daleko víc, než jsme předpokládali. Přivítaly nás hory pokryté dešťovými mraky a jemný hustý déšť, který trval celý druhý den. Neodradilo nás to a pilně jsme stavěli podium z březového dřeva, pokáceli desítky soušek a nanosili je rozřezané dolů na horskou louku s kruhem táboráku. Třetího dne se mraky roztrhly a my mohli vidět to, co nám calgarští slibovali vidět. Nebetyčné hory s ledovci a překrásné údolí, kterým se klikatí ledovcově světle modrá Bush River. Kam se podíváš, tak vidíš barvy, jak z klíčového obrázku. Potlachová louka je ve velkém ohbí řeky a porostlá malými stromky, klečí a všelijakými možnými kytičkami, bylinkami a protěží, která tvoří hustý měkký koberec. Je ti až líto po tom šlapat. V zátočinách řeky vidíš v jemném písku stopy losů, jelenů, srnečků, medvědů, dikobrazů a horských pum. Slunce rychle vysušilo přírodu a večerní táboráček se protáhl do časných ranních hodin. Vládla atmosféra pohody a porozumnění. Všichni se těšíme, až budeme moji ukázat tento skvost kanadských Skalistých hor ostatním trampům světa. Charlie a já jsme prozkoumali řeku a sjeli ji na kanoji z potlachoviště k mostu. V poloviční vzdálenosti nás překvapil úzký, vysoký kaňon. Pokud umíš aspoň trochu loď ovládat, tak to není nebezpečné. Naproti mostu jsme zakotvili a šli se podívat na malé minerální jezírko, které je asi 100 metrů od břehu, ale není z řeky vidět. Stojí u něj starý traperský sroubek, podobný tomu, co měl Jack London na Yukonu. S Cwakiem jsme se také vydali podél řeky Valenciennes úzkou ztezkou. Ta nás zavedla na vrcholek kaňonu, u kterého někde dole řeka tekla. Je to hezký výšlap, kde většinou ležeš na pokraji propasti po kluzkém jehličí. Hory v okolí jsou přes 3000 metrů. Další výzkumnou výpravu jsme udělali s Redákem proti proudu Bush river, asi 25 km. Otvírají se nová a nová údolí, výhledy a další hory s ledovci. Ráj pro fotografa. Ještě nám zůstaly dvě cesty neprozkoumány. Jedna vede na Icefall Brook a druhá na Lyell Creek. Pokud bude mít někdo dost benzínu, tak se lze vrátit asi 8 km od "parkoviště" a tam je přes Bush Arm most a cesta vede pár set kilometrů až na Apex Mountain s ledovci Clemenceau. Jsou asi tak desetkrát větší než známé Columbia Icefields. Nikde tam není živáčka, hospoda nebo pumpa.

Aleš (T.O. Kamarádi Ostrova)

Předpotlachová slezina ve čtvrtek

Stalo se zvykem, že před hlavním ohněm světového potlachu se koná slezina v nedaleké hospodě. Nejbližší "krčma" je v Goldenu, kam by se muselo 100 km po krkolomné cestě plné propastí a srázů. Vyřešili jsme to tak, že ve čtvrtek bude malý táborák na kempu číslo 2, nedaleko zbytku traperského sroubku. Všichni ti, kteří zde budete dva dny předem jste u ohně vítáni.

Potlachové Video

Video v evropské i americké normě bude možno dostat na adrese: Rudolf Křest'án, 7037 Jay Street, Arvada, CO, 80003, USA telefon 303-431-6358

Ceny: NTSC norma US \$9.00 + S/H, PAL/SECAM US \$19+ S/H Shipping/Handling Canada/USA = \$2.50, ostatní svět \$7.50 Pouze oficiálnímu kameramanovi je povolen vstup do posvátného kruhu a ostatní se musí s pokojit s filmováním a focením z toho místa, kde právě sedí. Při ohni nepoužívejte elektronické osvětlení pro videokamery! Je nutné zabránit tomu, aby nám pobíhalo padesát fotografů a kameramanů kolem ohně a kazili posvátnou atmosféru večera.

Pokud jsi tramp, který je schopen své zážitky zvětšit na papír, pošli je na adresu redakce. Těšíme se na příspěvky i fotografie. Filozofie zůstává stejná: Co se ti na trampování líbilo, pošli do STOPY, zbytek rovnou těm, co se jich to týká. Občasník vychází 4-krát až 7-krát do roka, podle potřeby a množství příspěvků. Předplatné je dobrovolné.

Charlie (z Revelstoke) s keňou u Bush River na potlachové louce